

отъ 100 болни умирали 80, при вторитѣ умирали 70, а при третитѣ умирали 50.

И ето въ онѣзи времена човѣкъ ималъ право да се бои отъ операция и то не отъ кръвоизлияние или болки, ами отъ смъртносно загнояване.

Когато ученитѣ узнали, отъ какво става нагнояването, когато се запознали съ мѣничкия, но страшенъ и многочисленъ врагъ на опериранитѣ болни, тѣ почнали да търсятъ сръдства, съ които да се борятъ противъ тоя врагъ. Тѣхнитѣ старания не отишли напраздно.

Тѣ узнали, че бактериитѣ умиратъ или ставатъ безвредни отъ силна горещина, отъ карболова киселина, отъ сублиматъ и отъ много други нѣща.

Тогава хирурзитѣ започнали преди всѣка операция да изтребватъ всички бактерии, които по нѣкакъвъ начинъ могатъ да попаднатъ въ операционната стая. Сега тая частъ на болния, на която ще правятъ операция, старателно и дълго измиватъ съ сапунъ и гореща вода и търкатъ съ четка, за да се махне цѣлата мърсотия, а заедно съ нея и бактериитѣ, които сж попаднали тукъ. Следъ това сжщата частъ на тѣлото миятъ съ спиртъ или сублиматъ, за да се убиятъ останалитѣ следъ чистенето бактерии. Самиятъ лѣкаръ и неговитѣ помощници сжщо така грижливо измиватъ ржцетѣ си. Обличатъ се въ бѣли халати и престилки, които сж държани въ горещи водни пари, та, ако е имало бактерии по тѣхъ, да се умъртвятъ. Ножътъ, съ който ще се оперира, сжщо се изварява въ врѣла вода, така че и по него да не оставатъ бактерии. Съ една дума, прави се всичко възможно, за да се убиятъ гнойнитѣ бактерии, та да не влѣзатъ въ раната и да предизвикатъ нагнояване. Всичко това създава много трудъ, много грижи, но то е необходимо и се прави предъ всѣка операция.

Тѣзи трудове не отиватъ по вѣтре. Сега тая нѣвгашна опасностъ отъ операцията е премахната, и болниятъ може спокойно да се подложи на опериране, а лѣкарътъ може да бжде доволенъ отъ плодетѣ на своя трудъ.

При тѣзи операции, при които по-рано отъ 100 болни сж умирали 80 или 70, сега не умира почти нито единъ: всички оздравяватъ. Благодарение на това, че ученитѣ открили бактериитѣ, узнали вредата, която причиняватъ, и знаятъ, какъ да се борятъ съ тѣхъ, сега всѣкидневно се спасяватъ отъ смъртъ хиляди човѣшки живота.

Кой на свѣта може да се похвали, че е сторилъ на хората толкова добро, колкото е сторилъ този ученъ, който е открилъ бактериитѣ или този, който е показалъ, какъ да ги изтребваме?

Ето каква велика заслуга има науката! Хвала на нея, хвала на нейнитѣ работници.

